

راهکارهایی مفید و سازنده برای تقویت حرف شنوی کودک

شاید بارها پیش آمده باشد که کودک به حرف‌هایتان توجهی نکرده یا به طور کامل صحبت‌های شما را نادیده گرفته است. همچنین، ممکن است تکرار تقاضا یا خواسته‌ای از کودک باعث کلافگی، خستگی و عصبانیت شما شود.

شاید بارها پیش آمده باشد که کودک به حرف‌هایتان توجهی نکرده یا به طور کامل صحبت‌های شما را نادیده گرفته است. همچنین، ممکن است تکرار تقاضا یا خواسته‌ای از کودک باعث کلافگی، خستگی و عصبانیت شما شود.

به گزارش نصر، شنوایی انتخابی در تربیت کودک مسئله‌ای است که احتمالاً شما هم با آن برخورد کرده‌اید. دلایل زیادی وجود دارد که بر میزان حرف شنوی کودک تاثیر می‌گذارد، در ادامه با این دلایل آشنا خواهید شد.

دلایل کاهش یا از بین رفتن حرف شنوی کودک

از جملات طولانی استفاده می‌کنید

برای حرف شنوی کودک، سعی کنید خلاصه صحبت کنید. هنگام صحبت کردن با کودکان، سعی کنید به چند نکته مهم اشاره کنید. فهرستی از فعالیت‌ها و کارهایی تهیه کنید که کودک باید انجام دهد. ممکن است برای کودک پیگیری کارهایی که باید انجام دهد سخت باشد. تهیه فهرست به او در این زمینه کمک می‌کند. استفاده از کلمات دشوار و جمله‌ها و عبارات طولانی، نه تنها هیچ تاثیری بر کودک نمی‌گذارد، بلکه اهمیت حرفتان را هم کم می‌کند. مفید و مختصر صحبت کنید.

حواس کودک روی موضوع دیگری متمرکز است

وقتی کودکان مشغول بازی یا تماشای فیلم و کارتون هستند، معمولاً به حرف‌های شما توجهی نمی‌کنند. سعی کنید به این موضوع با دید مثبت نگاه کنید، در حقیقت آن‌ها در حال تمرین تمرکزند. وقتی می‌خواهید با کودک صحبت کنید، به صورتش نگاه کنید و با او ارتباط چشمی برقرار کنید. زمان کافی در اختیار کودک قرار دهید تا فعالیتش را کنار بگذارد و خواسته شما را انجام دهد.

زمانی که مشغول کاری هستید، با او صحبت می‌کنید

مثلاً تصور کنید در حال پختن شام هستید و از آشپزخانه با فریاد از کودک می‌خواهید تکالیفش را انجام دهد، در حالی که فاصله کودک از شما زیاد است و در سمت دیگری از خانه حضور دارد. اگر هنگام صحبت کردن ارتباط چشمی یا چهره به چهره با او برقرار کنید، احتمالاً با دقت بیشتری به صحبت‌هایتان توجه می‌کند.

از کودک انتقاد می‌کنید

همان‌طور که دوست ندارید فردی مدام از شما انتقاد کند، کودکان هم از این رفتار خوششان نمی‌آید. همچنین، اگر مدام به کودک بگویید «چرا به حرف‌های من توجه نمی‌کنی؟» یا «چرا حواست به من نیست؟»، به کودک این پیام را می‌دهید که با بی‌توجهی اش می‌تواند شما را کنترل کند.

خواهش می‌کنید یا دستور می‌دهید

اگر با لحن دستوری با کودک صحبت کنید، مثلاً بگویید «همین الان اسباب بازی‌هایت را مرتب کن» یا با لحن خواهش و التماس، مثلاً «خواهش می‌کنم، لطفاً، امکانش نیست اسباب بازی‌ها را مرتب کنی؟»، در هر دو صورت آن‌ها به حرف‌هایتان گوش نمی‌دهند و به درخواست‌هایتان توجهی نمی‌کنند. روش بهتر این است که محترمانه، اما به طور جدی، درخواستتان را مطرح کنید.

چگونه می‌توان حرف شنوی کودک را تقویت کرد؟

با توجه به مطالبی که گفته شد، اکنون می‌دانید چه رفتارهایی باعث می‌شود کودک حرف شنوی نداشته باشد. در ادامه، با روش‌هایی برای تربیت مهارت‌های شنیدن در کودکان آشنا می‌شوید.

با کودک ارتباط چشمی برقرار کنید. هم‌قد کودک شوید و از او بخواهید، هنگامی که صحبت می‌کنید، به شما نگاه کند. این روشی عالی است تا مطمئن شوید حواس کودک کاملاً به حرف‌های شماست. همچنین، از این طریق، به کودک آموزش خواهید داد که وقتی فردی با او صحبت می‌کند به حرف‌هایش گوش کند و به او احترام بگذارد.

به حرف‌های کودک گوش کنید. با توجه به ویژگی‌الگو پذیر بودن کودکان، در صورتی که به حرف‌های او گوش دهید، او هم یاد می‌گیرد حرف‌های شما را بشنود.

سعی کنید متوجه شوید چرا کودک به حرف‌های شما گوش نمی‌دهد و مطابق میل شما رفتار نمی‌کند. آیا دلیل آن خستگی و

عصبانیت است؟ آیا انجام آن کار برای او سخت است؟ سعی کنید علت رفتار را کشف کنید و حرف شنو نبودن او را به حساب بی احترامی یا نادیده گرفتن خواسته هایتان نگذارید.

آرامش خودتان را حفظ کنید. عصبانیت و برافروختگی شما باعث می شود کودک به حرف هایتان گوش نکند. بنابراین، خونسرد باشید، تن صدایتان را بالا نبرید و سر کودک فریاد نزنید. به دو دلیل نباید عصبانی شوید؛ در صورت عصبانیت، کودک متوجه می شود شما قادر به کنترل او نیستید و می تواند بر شما تاثیر بگذارد. فریاد زدن شاید در کوتاه مدت کارآمد باشد، اما در بلند مدت فایده خودش را از دست می دهد.

به کودک بگویید رفتارش محترمانه نیست. برای کودک توضیح دهید توجه نکردن به صحبت های فردی که در حال گفتگو با اوست، نوعی بی احترامی به طرف مقابل است.

از اهرم سرگرمی استفاده کنید. اگر به طور مداوم در حال سروکله زدن با کودک حرف گوش نکن خود هستید، می توانید از ابزار های سرگرم کننده برای بهبود تعامل و نوع ارتباطات استفاده کنید. مثلا اگر کودک همیشه برای رفتن به مدرسه دیر حاضر می شود، مسابقه ای به کمک تایمر راه بیندازید که، در آن، هر کس زودتر برای رفتن به مدرسه آماده شود برنده است. از تخیل خود برای تشویق کودک استفاده کنید تا کارها هم به خوبی انجام شوند.

رفتاری مشابه داشته باشید. از قبل حتما برای کودک توضیح دهید، اگر حرف شنوی نداشته باشد، شما هم برای مدتی دقیقا همان رفتار را خواهید داشت. اطلاع قبلی باعث می شود کودک بداند شما به او بی اعتنائی نکرده اید. با سی دقیقه شروع کنید (با توجه به سن کودک و نحوه واکنشش، زمان را کمتر یا بیشتر کنید) و به کودک بگویید به حرفش گوش نخواهید کرد. به مرور کودک متوجه خواهد شد که چقدر ناراحت کننده است، حین مکالمه، طرف مقابل حرف های او را نادیده بگیرد.

در روند حرف شنوی کودک، انتظار تغییر یک شبه نداشته باشید. تقویت مهارت های ارتباطی کودک فرایندی بلند مدت است که نیاز به زمان طولانی دارد. به جای اینکه از کودک انتظار داشته باشید همان بار اول درخواست شما را عملی کند، رشد مهارت های ارتباطی او را در طول زمان در نظر بگیرید.